

Arrest

nr. 242 168 van 13 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. DE BROUWER
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 27 april 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DETHIER, die *loco* advocaat A. DE BROUWER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, geboren te zijn in X – Edo State op X1982 en van Bini / Edo origine te zijn.

U volgde universitair onderwijs, maar beëindigde uw studies om uw vader sinds 2007 te assisteren bij zijn werkzaamheden. Uw vader I. S. O. was bij de politieke partij AC. Daarnaast was uw vader ook eigenaar van transportbedrijf en van verschillende hotels.

Als enige zoon zou u zijn zaken overnemen. U was steeds bij uw vader, werkte in kantoor, bracht uw vader ergens naartoe als chauffeur en tekende de cheques wanneer mensen geld nodig hadden. U ging ook met uw vader mee naar politieke meetings van AC. Eind september – begin oktober 2009 was er een politiek probleem en uw vader werd bijna gedood. U en uw vader gingen naar een politieke meeting. Een vriend van uw vader vroeg of u hem naar huis wilde brengen. Toen u de vriend van uw vader naar huis bracht, werden jullie gevolgd door een auto. Jullie moesten naar de kant gaan. Ze controleerden de wagen en ze zagen dat uw vader niet in de wagen zat. Ze draaien om en reden terug naar de plaats waar de politieke meeting plaatsvond. Nadat u de vriend van uw vader thuis afzette, keerde ook u terug naar de plaats waar de politieke meeting plaatsvond. Er was veel politie, u zag mensen in alle richtingen lopen. Er was geschoten. Uw vader was nog binnen en onder escorte van de politie gingen jullie naar huis.

Op een ochtend in februari 2010 wou u uw vader naar zijn werk brengen. U deed de poort open en uw vader ging in de auto stappen. Gewapende mannen vielen jullie aan en schoten uw vader onmiddellijk dood. Daarop liep u weg. De daders volgden u en schoten u neer. U hoorde de daders telefoneren met Bob Izzua, een concurrent van uw vader een tevens lid van de politieke partij PDP. U kon de daders nog horen zegden dat het gelukt was en toen raakte u buiten bewustzijn. Nadien gingen de daders jullie huis nog binnen en ze verkrachtten twee van uw zussen: J. en A.. U werd naar het ziekenhuis gebracht en lag twee tot drie weken in coma. De politie had ondertussen een aantal personen gearresteerd die er van verdacht werden uw vader te hebben doodgeschoten. De vriend van uw vader en de advocaat kwamen u opzoeken in het ziekenhuis en ze zegden dat uw leven in gevaar was en u moest getuigen. U weigerde te getuigen en de verdachten werden vrijgelaten. De zaak rond uw vader werd vervolgens naar de 'High Court' gebracht en ditmaal overtuigde men u wél om te gaan getuigen. Nadat u uit de rechtbank kwam, werden u en uw advocaat – die met u stond te praten – neergeschoten. U werd opnieuw naar een ziekenhuis gebracht en werd behandeld aan uw been. Nadien vluchtte u weg. U werd naar Lagos gebracht en verbleef daar in een hotel van uw vader. U ontmoette uw zoon I. W. die op 19 april 2008 geboren werd. Samen met E., zijn moeder, verliet uw zoon in 2012 – 2013 Nigeria, omdat ze angst hadden gedood te worden omwille van het 'issue' van uw vader. Momenteel wonen ze te Zwitserland.

Na de moord op uw vader begon ook een probleem met uw familie. De broers van uw vader – die eveneens in de zaak van uw vader werkten – gingen naar uw moeder en ze maakten duidelijk dat ze de eigendommen van uw vader wilden, terwijl u als enige zoon er recht op had. Ze wilden de documenten van zijn zaken, maar die waren bij de advocaat. Uw moeder maakte ruzie met de familie van uw overleden vader. U vreest dat het gevaarlijk gaat worden voor u, omdat de familie van uw vader 'voodoo' gebruikt.

U ontvluchtte Nigeria en ging naar Ghana. Daar gebeurde zaken met u waar u niet meer aan wil denken en niet over wil praten. Van Ghana reisde u via een aantal Afrikaanse landen naar Spanje. In Spanje diende u een verzoek om internationale bescherming in, maar u wachtte de beslissing niet af. U reisde verder naar Frankrijk, waar u eveneens een verzoek om internationale bescherming indiende. Opnieuw wachtte u de beslissing niet af, omdat u uw familie in België wou zien. In december 2013 kwam u in België aan en u verliet het land sindsdien niet meer. Op 7 juni 2016 werd u gearresteerd op verdenking van het organiseren van een netwerk van mensenhandel en prostitutie en u werd opgesloten in de gevangenis van Vorst. Op 28 maart 2017 werd u ook effectief veroordeeld door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel. Op 24 september 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in in de gevangenis van Vorst. Op 1 februari 2019 nam het Commissariaat-generaal een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 11 februari 2019. Op 16 oktober 2019 werd de beslissing van het Commissariaat-generaal vernietigd, omdat de Raad van oordeel was dat de oproepingstermijn voor uw persoonlijk onderhoud niet werd gerespecteerd (arrest nummer 227549). Op 3 maart 2020 werd u opnieuw gehoord door het CGVS.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u een verklaring van Mr. I. O. die voor de rechtbank onder eed werd afgelegd (dd.5/6/2018), een medisch attest betreffende de littekens van uw schotwonden (dd.29/8/2018), faxkopieën van een medisch attest en een medisch rapport (betreffende hartproblemen), de Belgische identiteitskaart van uw zus P., een brief van uw psycholoog W. S. (dd.24/1/2019) en een attest van uw sociaal assistente S. S. (dd.24/1/2019) neer.

A. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de op 28 januari 2019 – 4 dagen na uw eerste persoonlijke onderhoud – door uw advocaat neergelegde brief van uw psycholoog W. S. (dd.24/1/2019) en attest van uw sociaal assistente S. S. (dd.24/1/2019), blijkt immers dat u ten gevolge van de moord op uw vader in Nigeria een Post Traumatische Stress Stoornis heeft ontwikkeld, welke versterkt werd door de gebeurtenissen tijdens uw vlucht naar Europa. U heeft eveneens een ernstige depressie ontwikkeld en volgt therapie.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd onmiddellijk voor aanvang van het persoonlijke onderhoud door de dossierbehandelaar uitgelegd waarom het hele persoonlijke onderhoud overgedaan moet worden (notities PO 2, p.3). Verder werd voor aanvang van het persoonlijke onderhoud expliciet aangegeven dat u tijdens het persoonlijk onderhoud steeds kan aangeven wanneer iets niet duidelijk is, zodat de dossierbehandelaar de vraag kan herhalen of verduidelijken en u ook steeds het persoonlijke onderhoud mag onderbreken om een vraag te stellen of een bemerking te maken (notities PO 2, p.6). Verder werd u voor aanvang van het persoonlijke onderhoud expliciet gevraagd of u zich goed genoeg voelt om het interview te doen. U bevestigde dat u zaken te zeggen had, maar het moeilijk is alles opnieuw te zeggen. Opnieuw werd u gerust gesteld doordat de dossierbehandelaar aangaf dat we het van bij het begin, beetje bij beetje zouden doen en u zich geen zorgen hoeft te maken. Er werd u gevraagd of u medicatie nam voor het persoonlijke onderhoud, waarop u aangaf van niet. Verder werd voor aanvang van het persoonlijke onderhoud expliciet medegedeeld dat minstens één pauze voorzien is tijdens het persoonlijke onderhoud, maar u ook steeds mag aangeven wanneer u zelf nood heeft aan een pauze (notities PO 2, p.7). Nadat het persoonlijke onderhoud bijna één uur bezig was, gaf u aan niet meer te willen praten over de problemen die u kende, het moe te zijn en een privé gesprek met uw advocaat te willen. Dit werd u toegestaan en u sprak gedurende een kwartier met uw advocaat. Uw advocaat gaf aan dat u de algemene situatie beu bent, u verder wil gaan, maar u vaak zal zeggen dat u het niet meer weet, u het niet meer wil vertellen en het eerste interview gebruikt moet worden. Opnieuw werd u door de dossierbehandelaar uitgelegd waarom het hele persoonlijke onderhoud overgedaan moet worden en werd u gerust gesteld doordat de dossierbehandelaar aangaf dat we het van bij het begin en beetje bij beetje zouden doen. Er werd begrip getoond voor het feit dat het niet eenvoudig is voor u om alles opnieuw te vertellen en u de situatie beu bent en u werd verder aangemoedigd, door te stellen dat het tot nu toe goed gaat en we onze best gaan doen. Opnieuw werd aangegeven dat u steeds mag aangeven wanneer u nog een pauze wil (notities PO 2, 14). Ook later tijdens het persoonlijke onderhoud, wanneer u opnieuw aangaf dat u deze zaken al eerder vertelde, werd u door de dossierbehandelaar opnieuw uitgelegd waarom het hele persoonlijke onderhoud overgedaan moet worden (notities PO 2, p.25). Er werd verder een tweede pauze genomen – van een half uur. Na deze pauze werd u door de dossierbehandelaar gevraagd of alles ok is tot nu toe. Uw advocate gaf daarop aan dat u het voorlopig toch goed deed, wat u bevestigde (notities PO 2, p.27). Toen de dossierbehandelaar aangaf dat u aangaf dat er ‘vele zaken’ gebeurden in Ghana (tijdens uw reis naar Europa) en u gevraagd werd of u er iets over wou vertellen, gaf u aan van niet. U sprak er wel al eerder over, maar toen u nogmaals expliciet gevraagd werd of u er vandaag niet over wil spreken, gaf u nogmaals aan van niet. De dossierbehandelaar gaf daarop aan uw wil om er niet over te spreken te respecteren, waarvoor u hem bedankte (notities PO 2, p.39). Op het einde van het persoonlijke onderhoud werd u nogmaals expliciet gevraagd of u nog iets toe te voegen had, waarop u aangaf van niet. Er werd u gevraagd of u alle vragen goed verstond, wat u bevestigde (notities PO 2, p.39-40).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Betreffende uw verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een ‘gegronde vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u verdere vervolging vreest door handlangers van Bob Izzua (een concurrent van uw vader, aanhanger van de politieke partij PDP en de opdrachtgever van de moord op uw vader), omdat u getuige was van de moord op uw vader. Daarnaast vreest u verdere problemen met de familieleden van uw vader omwille van de erfenis van uw vader. Echter, volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u uw asielpprocedure in Spanje en Frankrijk niet opvolgde en u erg lang wachtte om in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

U verklaarde voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u begin 2011 uw staat Edo verliet en u vier maanden in Lagos verbleef alvorens Nigeria te verlaten. Na een verblijf van 2 tot 3 weken in Ghana en tweemaal 3 tot 4 dagen in voor u onbekende Afrikaanse landen, kwam u per boot in Spanje aan (verklaring DVZ, dd.14/1/2019, vraag 31). Na een verblijf van onbekende duur in Spanje, reisde u verder naar Frankrijk. Te Caen diende u er een verzoek om internationale bescherming in. U weet niet meer wanneer u dit deed en gaf aan dat u de beslissing niet afwachtte (verklaring DVZ, dd.14/1/2019, vraag 22). Tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS, verklaarde u dat u zowel in Spanje als Frankrijk een verzoek om internationale bescherming indiende, maar u bij geen van de twee verzoeken de beslissing afwachtte. U was immers reeds lang alleen en wou uw familie – die in België was – zien. U reisde verder naar België waar u in december 2013 aankwam (notities PO 2, p.8). In België diende u echter geen verzoek om internationale bescherming in. Toen u gevraagd werd waarom u in België geen verzoek om internationale bescherming indiende, gaf u vaag aan dat u bang was van de vele zaken die u overkwamen. Toen de dossierbehandelaar u vervolgens duidelijk maakte dat iemand die 'bang is', toch bescherming aanvraagt en u opnieuw gevraagd werd waarom u in België geen verzoek om internationale bescherming indiende, gaf u aan dat u 'u zelf niet was' (notities PO 2, p.8-9). Uit het administratieve dossier blijkt verder dat u op 7 juni 2016 werd opgesloten in de gevangenis van Vorst op verdenking van mensenhandel en het organiseren van een prostitutienetwerk van Nigeriaanse vrouwen. Op 28 maart 2017 werd u ook effectief veroordeeld door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel. Pas op 24 september 2018 diende u in België een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Er dient te worden opgemerkt dat u een verzoek om internationale bescherming indiende te Spanje en te Frankrijk, maar u zelf aangaf dat u in geen van de twee gevallen de beslissing afwachtte. Pas vijf jaar nadat u in België toekwam (en meer dan twee jaar nadat u opgesloten werd in de gevangenis) diende u te België een eerste verzoek om internationale bescherming in. Van iemand die zijn land ontvlucht uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat hij ook onmiddellijk na zijn binnenkomst in Europa (of België) een verzoek om internationale bescherming indient en de asielpprocedure opvolgt. Het feit dat u dit niet deed en wachtte – en dit zelfs pas deed nadat u minstens vijf jaar in België verbleef – en dit terwijl u goed op de hoogte bent hoe een verzoek om internationale bescherming in te dienen (wat blijkt uit uw ingediende verzoeken te Frankrijk en Spanje) –, toont aan dat uw vrees voor vervolging niet van die aard was om de bescherming van de Belgische (en Europese) autoriteiten aan te vragen of op te volgen.

Betreffende uw bewering dat u uw land van herkomst ontvluchtte, omdat u verdere vervolging vreesde door de mensen die uw vader gedood hebben (omwille van een politiek gerelateerd probleem) omdat u getuige was van deze moord en uw vrees dat familieleden van uw overleden vader de eigendommen van uw vader zullen opeisen en u met voodoo zullen vervolgen wanneer u terugkeert naar Nigeria kunnen echter volgende bedenkingen gemaakt worden.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw kennis betreffende uw vader en zijn beweerde activiteiten waarbij u hem sinds 2007 assisteerde erg beperkt is en u bovendien inconsistente verklaringen aflegde over uw betrokkenheid bij zijn politieke functie.

U verklaarde dat u uw studies beëindigde om sinds 2007 uw vader Solomon I. O. te assisteren bij zijn werkzaamheden (notities PO 2, p.19-20). U gaf aan dat zijn beroep politicus was. Toen u gevraagd werd of uw vader geld verdiende als politicus, gaf u aan dat hij ook zakenman is: hij had een eigen transportbedrijf met bussen (notities PO 2, p.10-11). Als enige zoon zou u zijn zaken overnemen.

U was steeds bij uw vader, werkte in kantoor, bracht uw vader ergens naartoe als chauffeur en tekende de cheques wanneer mensen geld nodig hadden. U ging ook met uw vader mee naar politieke meetings van AC (notities PO 2, p.19-20).

*Waar en wanneer uw vader geboren is weet u niet meer, maar dat zou op de documenten staan. U gaf aan dat uw vader een geleerd man was, maar welke opleiding hij genoot, weet u niet meer. Toen u gevraagd werd of uw vader een eigen **transportbedrijf** had, gaf u aan dat het geen bedrijf is, maar een grote plaats waarvan iedereen wist dat ze van hem was, maar u kon het niet verder beschrijven. Toen gevraagd werd wat dan juist de job was van uw vader, kwam u niet verder dan aangeven dat hij eigenaar was (notities PO 2, p.11). Toen u gevraagd werd of uw vader zijn bedrijf zelf opstartte, het bedrijf voordien van de vader van uw vader was of uw vader het kocht van iemand anders, gaf u ontwijkend aan niets te weten van zijn vader (uw opa). Toen gevraagd werd of het transportbedrijf reeds bestond voordat uw vader eigenaar werd, gaf u aan het niet te weten. Ook toen u later gevraagd werd wanneer uw vader eigenaar werd van zijn bedrijf, ontweek u de vraag door te stellen dat hij er controle over had, maar andere personen erin geïnteresseerd waren (notities PO 2, p.11-12). Toen u verder gevraagd werd wie er allemaal werkte in het transportbedrijf van uw vader, gaf u vaagweg aan dat er mensen werkten en u uw vader assisteerde. Toen u opnieuw gevraagd werd of er nog andere mensen werkten, gaf u aan dat er vele mensen voor hem werkten, zoals chauffeurs. Daar u aangaf dat u assistent was van uw vader, werd u gevraagd of nog andere mensen hem assisteerden, waarop u aangaf van wel. Toen u echter gevraagd werd wie – naast u – de andere assistenten van uw vader waren, gaf u aan hun namen niet meer te weten. Pas toen de dossierbehandelaar u expliciet vroeg of er (buiten u) nog familieleden in het bedrijf van uw vader werkten, gaf u aan dat de vier broers van uw vader er werkten: O., O., O. en U. M. (notities PO 2, p.11-12). Toen u gevraagd werd waar de zetel / de kantoren van het bedrijf van uw vader gelegen zijn, gaf u vaagweg aan dat het 'in het park daar' was. Gevraagd naar de naam van het park, gaf u aan de naam niet te kennen, maar het aan de 'Ring Road' lag (notities PO 2, p.12). Toen u gevraagd werd of uw vader eigenaar was van het 'park', gaf u aan van niet, maar politiciers de plaats 'runnen'. U gaf aan dat AC toen de macht had over het park. Daar u eerder aangaf dat nog anderen geïnteresseerd waren, werd u gevraagd wie die 'anderen' waren. U gaf aan dat u zich er maar één herinnerde, namelijk Bob Izzua en hij een band had met de politieke partij PDP (notities PO 2, p.13). Toen u gevraagd werd of er – buiten Bob Izzua – nog anderen de plaats van het transportbedrijf wilden hebben, gaf u aan dat er nog anderen waren. Echter, wanneer u gevraagd werd of u namen kende, gaf u aan van niet. Toen u gevraagd werd of de andere geïnteresseerden ook mensen van PDP waren, gaf u aan het niet meer te weten. Gevraagd naar de juiste functie van uw vader bij AC, gaf u aan het niet meer te weten (notities PO 2, p.27). U gaf aan dat uw vader voor de plaats van het transportbedrijf op zijn beurt steun kreeg van AC, maar wie hem juist steunde, wist u niet (notities PO 2, p.28). Toen u later gevraagd werd of er – toen uw vader nog leefde – onderhandelingen / discussies waren over het 'busstation', gaf u aan dat die er voortdurend waren met zijn vrienden. Toen u naar namen gevraagd werd, moest u echter opnieuw het antwoord schuldig blijven (notities PO 2, p.36).*

*Toen u naar de andere activiteit van uw vader gevraagd werd, namelijk zijn job als **politicus**, en gevraagd werd sinds wanneer uw vader politicus was, gaf u aan het niet meer te weten. U gaf aan dat uw vader politicus was van de partij die ze AC noemden en ze het later naar APC veranderden. Toen u gevraagd werd wat 'AC' wil zeggen, gaf u aan het niet meer te weten. Later gaf u aan dat het All Party Congress of zo iets was. Toen u opnieuw gevraagd werd wat 'AC' wil zeggen, gaf u opnieuw aan het niet meer te weten (notities PO 2, p.13). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de partij Action Congress (AC) in september 2006 opgericht werd. In 2009 werd Action Congress lid van de Patriotic Electoral Alliance of Nigeria. In 2010 veranderde de naam naar Action Congress of Nigeria (ACN) (zie administratief dossier). U van uw kant gaf aan dat de naam van de partij (Action Congress) veranderde naar APC, All Party Congress of zo iets (notities PO 2, p.13). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de partij All Progressives Congress opgericht werd in 2013 en dit wederom een samengaan was van verschillende partijen (zie administratief dossier). Niet alleen bent u erg onwetend betreffende AC, er dient bovendien te worden vastgesteld dat uw verklaringen betreffende uw betrokkenheid bij de politieke partij AC niet consistent zijn. Zo verklaarde u in de vragenlijst van het CGVS (dd.14/1/2019) dat u sinds 2005 / 2006 lid werd van de partij AC, u diegene was die uw vader assisteerde tijdens zijn periode, u diegene was die alles noteerde en uw advocaat de nodige documenten heeft om te bewijzen dat u lid bent van de partij (vragenlijst van het CGVS dd.14/1/2019, vraag 3). Nog aan de DVZ verklaarde u – toen gevraagd werd naar uw beroep – dat u gedurende vier jaar gewerkt heeft als secretaris voor de politieke partij van uw vader, AC (verklaring DVZ dd.14/1/2019, vraag 12). Aan het CGVS verklaarde u dan weer dat u – buiten in het kantoor van uw vader werken, uw vader ergens naartoe brengen als chauffeur en de cheques tekende wanneer mensen geld nodig hadden niets anders deed.*

Ook toen de vraag of u – buiten die activiteiten – nog andere activiteiten deed nog tweemaal nadien gesteld werd, gaf u telkens aan van niet. Toen u expliciet gevraagd werd of u politiek actief was, gaf u aan van niet. U gaf verder aan dat u nooit lid was van een politieke partij, maar u wel met uw vader meeging telkens er een meeting van hun politieke partij AC plaatsvond. Nadien bevestigde u nogmaals dat u nooit activiteiten deed voor AC (notities PO 2, p.19-21). U gaf in de vragenlijst van het CGVS verder aan dat uw vader een hoge functie bekleedde binnen de partij (vragenlijst van het CGVS dd.14/1/2019, vraag 3). In de verklaringen die u voor het CGVS aflegde gaf u aan niet meer te weten wat de juiste functie van uw vader bij AC was (notities PO 2, p.24).

Van iemand die zijn universitaire studies opgaf om zijn vader sinds 2007 te assisteren bij zijn beroepsactiviteiten, waarbij hij steeds bij zijn vader was, in het kantoor werkte, zijn vader ergens naartoe bracht als chauffeur, de cheques tekende wanneer mensen geld nodig hadden en met zijn vader meeging naar politieke meetings van AC, daar hij als enige zoon de zaken van vader zou overnemen, kan men een betere kennis van deze beroepsactiviteiten en partij verwachten. Dat dit niet het geval is, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas waarbij u beweerde dat uw vader als politicus bij de politieke partij AC en als eigenaar van een transportbedrijf problemen kende met Bob Izzua (een concurrent in de transportsector en prominent lid van de partij PDP) en door aanhangers van Bob Izzua vermoord werd. Dat u als getuige eveneens geïnterviewd werd door aanhangers van Bob Izzua en PDP is bijgevolg eveneens ongeloofwaardig.

Verder dient te worden vastgesteld dat u vage en inconsistente verklaringen aflegde betreffende de incidenten die in Nigeria gebeurd zouden zijn en de vervolgingen die u er ondergaan zou hebben.

Toen de dossierbehandelaar u confronteerde met de door u in het kader van uw verzoek neergelegde verklaring van Mr. I.O. die voor de rechtbank onder eed werd afgelegd (dd.5/6/2018) (waarin aangehaald wordt dat in 2009 het leven van uw vader bedreigd werd door (leden van) de partij PDP en dit omwille van de verkiezingscampagne) en u gevraagd werd wat u kan zeggen over deze verkiezingscampagne, gaf u ontwijkend aan dat het probleem in 2009 begon. Toen daarop de vraag herhaald werd, gaf u aan dat jullie campagne deden en er een probleem was, maar u het niet meer herinnert. Toen u gevraagd werd welk probleem er was, gaf u aan dat het een politiek probleem was over de (transport)plaats waar uw vader werkte. Waarom het een politiek probleem was, wist u echter niet. Toen u er opnieuw op gewezen werd dat in de verklaring die voor de rechtbank onder eed werd afgelegd, Mr. I.O. aangaf dat uw vader zijn leven bedreigd werd omwille van een campagne, gaf u aan het probleem niet meer te weten. Later stelde u vaagweg dat iedereen angst had en het probleem omwille van het busbedrijf er ook was omdat het een probleem tussen AC en PDP was (notities PO 2, p.22 en administratief dossier). Toen u – gelet op de belangrijke politieke link tussen u en uw vader en de beweerde vervolging die jullie in Nigeria ondergingen en gelet op de verklaring onder eed van een familielid die u neerlegde in het kader van uw verzoek waar aangegeven wordt dat de problemen te maken hadden met de verkiezingscampagne – gevraagd werd voor welke verkiezingen de 'campagne van 2009' was, gaf u aan het niet meer te weten. Evenmin had u er een idee van wanneer de verkiezingen zouden plaatsvinden. Ook van de uitslag van de verkiezingen had u geen idee meer (notities PO 2, p.23).

Toen de dossierbehandelaar u vroeg om over het 'eerste probleem' te vertellen, gaf u aan dat u en uw vader naar een politieke meeting gingen, u een vriend van uw vader naar huis bracht, jullie gevolgd werden door een wagen en dat – nadat u nadien terugkeerde naar de plaats van de meeting – er overall politie was aan de plaats van de meeting omdat er geschoten was (notities PO 2, p.25). Toen u gevraagd werd waar de meeting waar geschoten werd plaatsvond, kwam u niet verder dan 'Benin' (City). Toen u gevraagd werd waar in Benin, gaf u aan de naam van de 'Hall' niet te kennen. Evenmin had u er een idee van waarover de meeting ging. Toen u gevraagd werd naar de naam van de vriend van uw vader (die u thuis afzette), gaf u aan de naam niet meer te herinneren. Toen u gevraagd werd wie de mensen waren die jullie achtervolgden, gaf u aan hen niet te kennen. U denkt dat de mensen die u achtervolgden ook de mensen waren die schoten op de meeting, maar u heeft er geen idee van waarom ze geschoten zouden hebben. Verder had u er geen idee van waarom de ouders uw vader geïnterviewd zouden hebben (notities PO 2, p.25-27).

Onmiddellijk erna stelde u dat ze na het incident op een ochtend naar jullie huis kwamen, uw vader ging werken, u hem ging voeren, ze uw vader doodschoten, u wegliep, u vervolgens ook werd neergeschoten en ze vervolgens het huis binnengingen en twee van uw zussen verkrachtten. Daarna ging u naar het ziekenhuis, waar u twee – drie weken in coma lag.

De naam van het ziekenhuis kende u niet meer en ook de naam van de vriend van uw vader waar u nadien verbleef weet u niet meer (notities PO 2, p.25-27 en p.29-30). Toen u daarop gevraagd werd of het dezelfde ouders waren als eerder, gaf u aan het niet te weten. Toen u opnieuw gevraagd werd waarom iemand een probleem zou hebben met uw vader, gaf u vaag aan dat het misschien iemand was die hen zond, om nadien te stellen dat Bob Izzua verdacht is (notities PO 2, p.25-27). Deze verklaringen zijn erg merkwaardig, aangezien u later verklaarde dat u al eerder het gezicht van de ouders zag, namelijk bij Bob Izzua. U gaf zelfs aan dat u de ouders in een telefoongesprek met Bob Izzua hoorde zeggen dat het gelukt was en u toen buiten bewustzijn raakte (notities PO 2, p.28-29). Toen u gevraagd werd of u de namen van de ouders kende, gaf u aan dat u het niet weet. Dit is erg merkwaardig, daar u stelt dat ze door de politie werden opgepakt als verdachten en ze later werden vrijgelaten, omdat u er niet was om te getuigen en men kan verwachten dat u minstens navraag deed om meer te weten te komen over de ouders of de nasleep van de affaire. Bovendien had u er geen idee van wanneer de verdachten werden gearresteerd noch wanneer ze werden vrijgelaten, maar u stelde vaagweg dat het niet was toen u in coma lag (notities PO 2, p.29). Verder stelde u dat – tijdens uw verblijf in het ziekenhuis – de vriend van uw vader en de advocaat zegden dat u moest getuigen. De naam van de vriend van uw vader en van de advocaat weet u echter niet meer (notities PO 2, p.29-31).

Ook betreffende het incident waarbij u een tweede maal neergeschoten werd, legde u inconsistente en vage verklaringen af. In de vragenlijst van het CGVS verklaarde u dat u drie maanden in een hotel zat, dat één verdachte gearresteerd werd, namelijk de leider van PDP en u toen u het hotel verliet in uw buik werd geschoten. U werd naar het ziekenhuis gebracht, waar u twee – drie weken in coma lag (vragenlijst van het CGVS dd.14/1/2019, vraag 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS, gaf u dan weer aanvankelijk aan niet meer te weten hoeveel verdachten na de moord op uw vader gearresteerd werden, maar u hoorde dat de mensen die naar uw huis kwamen, gearresteerd werden. Hun namen kende u niet. Evenmin had u er een idee van van wanneer tot wanneer ze opgesloten zaten (notities PO 2, p.34). U had er geen idee van wanneer u juist een tweede keer werd neergeschoten en gaf aan dat dit gebeurde toen jullie de rechtbank buiten gingen (notities PO 2, p.23). Toen u gevraagd werd wanneer u naar de rechtbank ging (om te getuigen), gaf u aan het niet meer te weten. Zelfs de maand wist u niet meer. Toen u gevraagd werd of u tegen de verdachten moest getuigen, gaf u aan niet te weten wat ze gingen doen (notities PO 2, p.34-35). U verklaarde dat niet enkel u, maar ook de advocaat werd neergeschoten. U gaf aan dat jullie uit de rechtbank kwamen en jullie daar stonden te praten. Toen u gevraagd werd of de advocaat ook geraakt werd, bevestigde u dit, om dan weer aan te geven dat u het niet meer weet om uiteindelijk terug te stellen dat hij geraakt werd. U herinnerde niet meer naar welk ziekenhuis u werd gebracht en gaf aan dat u in het ziekenhuis behandeld werd voor uw been en dan wegluchtte (notities PO 2, p.34-35).

Van iemand die daadwerkelijk slachtoffer werd van een achtervolging en schietpartijen waarbij hijzelf tot tweemaal toe geraakt werd én zijn vader om het leven kwam, kan men verwachten dat deze consistente verklaringen over deze ingrijpende gebeurtenissen kan afleggen. De vaststelling dat u dit niet het geval is doet afbreuk verder aan de geloofwaardigheid ervan. Bovendien kunnen een aantal bedenkingen worden geformuleerd bij een aantal handelingen die u (niet) stelde en die toelaten de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' of het 'risico op het lijden van ernstige schade' verder in twijfel te trekken.

Toen u gevraagd werd of uw zussen nog problemen kenden na de moord op uw vader in februari 2010, gaf u aan het niet te weten, omdat u toen naar het ziekenhuis werd gebracht en niet meer naar huis ging (notities PO 2, p.30). Dit is opmerkelijk, aangezien uw vijf zussen in België verblijven vooraleer u in België aankwam en men kan verwachten dat u aan hen vraagt wat ze u kunnen zeggen over de nasleep van de problemen. Ook toen u gevraagd werd wat er verder gebeurde met Bob Izzua, gaf u aan dat u sinds u Nigeria verliet er niets meer van weet (notities PO 2, p.34). Deze onwetendheid betreffende de nasleep van de beweerde moord op uw vader is opvallend. Volgens uw verklaringen was Bob Izzua immers de concurrent van de transportfirma van uw vader (de firma die volgens uw verklaringen rechtmatig van u is) én is hij de opdrachtgever van de beweerde moord op uw vader. Het getuigt van een gebrek aan interesse voor uw voorgehouden problemen en doet op verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas dat u geen inspanningen heeft gedaan om zich te informeren over de nasleep van uw beweerde problemen. Opmerkelijk is eveneens dat u aangaf dat uw leven in gevaar was en u het land moest ontvluchten, maar u – alvorens het land te verlaten – verbleef in één van de hotels die eigendom zijn van uw vermoorde vader (notities PO 2, p.38). Van iemand die daadwerkelijk vreest vermoord te worden door dezelfde mensen die zijn vader vermoordden, kan verwacht worden dat deze niet maandenlang 'onderduikt' in een hotel van zijn vermoorde vader, daar men zou kunnen veronderstellen dat u daar gezocht zou worden.

Betreffende het beweerde probleem met familieleden van uw vader over de nalatenschap van uw vader, kunnen volgende bedenkingen geformuleerd worden.

U verklaarde dat na de moord op uw vader ook een probleem met uw familie begon. De broers van uw vader wilden de eigendommen van uw vader, terwijl u als enige zoon er recht op had. U vreest dat het gevaarlijk gaat worden voor u, omdat de familie van uw vader 'voodoo' gebruikt (notities PO 2, p.31-33).

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen dat uw vader vermoord werd niet overtuigen. Gesteld dat uw vader toch reeds overleed (in andere omstandigheden dan u schetste), toonde u niet aan dat er problemen zouden zijn betreffende de nalatenschap. Toen u gevraagd werd of de broers van uw vader uw vader of zijn kinderen ooit aanvielen toen hij nog leefde, gaf u aan dat er grote problemen waren tussen uw vader en zijn broers. Toen u gevraagd werd om voorbeelden te geven, gaf u vaagweg aan dat u weet dat ze problemen hadden, maar u het niet juist weet. Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat uw vader al zijn broers in zijn bedrijf liet werken en daaruit blijkt dat de problemen dan toch niet zo groot waren, kwam u niet verder dan vaagweg herhalen dat het een 'groot probleem' is (notities PO 2, p.37). Toen de dossierbehandelaar u vroeg hoe u weet dat de broers van uw vader de eigendommen van uw vader willen, gaf u vaagweg aan dat het zeer duidelijk is. Toen de vraag daarop herhaald werd, gaf u al even vaag aan dat iedereen het weet en u nergens meer toegang tot had. Pas toen u expliciet gevraagd werd of de broers van uw vader ooit met u spraken over de eigendommen van uw vader, gaf u aan dat de broers van uw vader naar uw moeder gingen en ze duidelijk maakten dat ze de eigendommen van uw vader wilden. De broers van uw vader wilden de documenten van zijn zaken, maar die waren bij de advocaat. Uw moeder maakte daarop ruzie met de familie van uw overleden vader (notities PO 2, p.32-33). Het komt niet doorleefd – en dus niet waarachtig – over dat u uw antwoorden wijzigt in functie van de door de dossierbehandelaar gestelde vragen.

Verder is het wel erg opmerkelijk dat u er niet slaagt de namen van de vier broers van uw vader – die eveneens in de zaak van uw vader werkten – consistent kunt herinneren. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud met het CGVS, gaf u aan dat de vier broers van uw vader – net als u – in het bedrijf van uw vader werkten. U gaf aan dat hun namen O., O., O. en U. M. zijn (notities PO 2, p.12). Toen u later gevraagd werd wie de zaak van uw vader overnam (na zijn dood), gaf u aan dat het de familie van uw vader was. Gevraagd naar de namen, gaf u vaagweg aan dat ze er allemaal werkten. Toen u opnieuw gevraagd werd de namen te geven, gaf u ontwijkend aan dat u de namen al eerder gaf. Toen u daarop gevraagd werd om het opnieuw te zeggen, kwam u niet verder dan 'O.' en 'M.' (die de oudsten zouden zijn) en gaf u aan de jongere niet te weten. Toen u gevraagd werd de namen van de andere broers van uw vader te geven, gaf u opnieuw ontwijkend aan dat u de namen al eerder gaf en u de namen niet meer weet (notities PO 2, p.32). Toen u – gelet op de volgens u bestaande verwevenheid tussen politiek en de transportsector (wat tot de moord op uw vader geresulteerd zou hebben) – gevraagd werd of de broers van uw vader bij een bepaalde politieke partij zijn, gaf u aan niets van hen te weten. Ook toen u gevraagd werd of zijn broers bij een bepaalde politieke partij waren toen u er was (zowel u als de broers van uw vader werkten samen in het bedrijf van uw vader en u en uw vader waren betrokken bij de politieke partij AC), gaf u aan het niet meer te weten (notities PO 2, p.33-34).

U gaf verder aan dat de documenten bij de rechtbank zijn en ze (de broers van uw vader) alles zouden kunnen nemen indien u niet bestaat. Toen u gevraagd werd of de (rechts)zaak nog steeds geblokkeerd is, gaf u aan niet te weten wat er gebeurt. Toen u erop gewezen werd dat u reeds 9 jaar Nigeria verlaten hebt, u aangaf dat de zaken in Nigeria u niet interesseren en u daarop gevraagd werd waarom u de eigendommen niet gewoon écht opgeeft voor de rechtbank en het gewoon aan uw oom laat, herhaalde u dat het u niets kan schelen en u het belangrijkste in uw leven kwijt bent. U gaf zelfs expliciet aan "Dat ze alles nemen. Het kan me niets schelen. Ik ben het moe." (notities PO 2, p.35-37). Gevraagd of u (na de dood van uw vader) ooit trachtte om de broers van uw vader te contacteren om de zaak te bespreken / te regelen, gaf u aan niet te weten hoe hen te contacteren (notities PO 2, p.33). Dat u de broers van uw vader niet contacteerde omdat u niet weet hoe, komt totaal niet geloofwaardig over. Volgens uw verklaringen werkte u immers jaren samen met hen en wonen ze nog steeds allemaal in Benin City. Toen u gevraagd werd of het transportbedrijf van uw vader nu nog bestaat, gaf u aan van wel. Toen u gevraagd werd wie momenteel de leider van het bedrijf is, gaf u aan het niet te weten. Later gaf u aan dat 'de familie van uw vader' het nu 'runt' (notities PO 2, p.12). Toen u gevraagd werd naar het laatste nieuws in verband met de zaak rond uw vader / het busstation, antwoordde u kortweg niets. Daarop gevraagd of u zich niet trachtte te informeren, gaf u aan van niet.

Toen u gevraagd werd waarom u zich niet trachtte te informeren, gaf u aan dat u reeds het belangrijkste verloren bent in uw leven (uw zoon die in Zwitserland verblijft) en het u niets kan schelen (notities PO 2, p.36).

Verder stelde u dat de broers van uw vader voodoo gebruiken en het gevaarlijk zal worden voor u. Toen u daarop gevraagd werd wat u wil zeggen met 'ze gebruiken voodoo', gaf u vaagweg aan dat u niet weet hoe het te zeggen en ze het magic noemen. Toen u gevraagd werd hoe die magic werkt, gaf u opnieuw vaagweg aan dat het op verschillende manieren werkt. Gevraagd om het uit te leggen, stelde u niet te weten hoe het uit te leggen. Gevraagd hoe de familie van uw vader u zou kunnen vervolgen met voodoo, gaf u opnieuw vaagweg aan dat het mogelijk is op verschillende manieren. Opnieuw gevraagd om concreet te worden, gaf u opnieuw aan het niet te kunnen zeggen en kwam u niet verder dan 'met mijn foto, met mijn naam,...alles' (notities PO 2, p.33). Er dient te worden opgemerkt dat de vrees voor 'vervolging met een foto en uw naam' ongegrond is, daar voodoo of magic tot het bijgeloof behoort en geen objectieve grond kent.

Gelet op bovenstaande maakte u niet aannemelijk dat uw vader vermoord werd wegens een 'politiek getinte eigendomsconflict', laat staan dat u vervolging zou vrezen door de moordenaars van uw vader die vrezen dat u tegen hen zou getuigen. De daaruit volgende door u verwachtte vervolging met 'voodoo' door de broers van uw vader, die de erfenis van uw vader zouden willen, is gelet op bovenstaande evenmin geloofwaardig en mist elke grond.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legde u een aantal documenten neer.

Betreffende de door u neergelegde faxkopie van een **verklaring van Mr. I.O. die voor de rechtbank onder eed werd afgelegd** (dd.5/6/2018), dient te worden opgemerkt dat u erg onwetend bent betreffende de persoon die de verklaring aflegde en de verklaringen die u aflegde in het kader van uw verzoek inconsistent zijn met de verklaringen in het door u neergelegde document. Zo verklaarde u over het document dat u denkt dat uw oom naar Nigeria ging. Toen u gevraagd werd wie de verklaring onder eed aflegde, wat de naam van die persoon is, gaf u aan het niet meer te weten. Toen u gevraagd werd wanneer deze persoon naar de rechtbank ging, gaf u ontwijkend aan dat ze alles deden voor u. Toen u gevraagd werd of de persoon een oom langs de kant van uw vader of moeder was, verklaarde u dat het langs de kant van uw moeder is (notities PO 2, p.21). In het document geeft I.O. – de persoon die de verklaring onder eed aflegde – echter aan dat uw vader (I.O.) zijn oom was. Bijgevolg kan de persoon die de verklaring onder eed aflegde niet uw oom zijn en evenmin is hij een familielid langs uw vaders kant. Toen u gevraagd werd wat de band is tussen de persoon die de verklaring onder eed aflegde en uw vader ontweek u de vraag, door te stellen dat u een document van de rechtbank over de zaak van uw vader nodig had. Toen u geconfronteerd werd met het feit dat de persoon die de verklaring onder eed aflegde aangaf dat uw vader (I.O.) zijn oom was, gaf u vaag aan dat hij dat misschien zei, u er niet was en u het niet weet. Ook op de vraag hoe hij alle details van de zaak van uw vader kende, kon u niet beantwoorden evenmin als de vraag wie deze verklaring naar uw familie opstuurde (notities PO 2, p.21-22). In de verklaring van Mr. I.O. die voor de rechtbank onder eed werd afgelegd, wordt gesproken van lidmaatschap van uw vader van APC en een crisis in 2009 tussen de partijen APC en PDP. Zoals eerder gesteld werd de partij APC pas in 2013 opgericht; drie jaar na het beweerde overlijden van uw vader. Verder wordt in de eed melding gemaakt van het feit dat de ouders u verschillende keren thuis kwamen zoeken en ze uiteindelijk iedereen in huis sloegen, ook het huis kapot sloegen én doodsb bedreigingen voor u achterlieten toen ze u niet vonden; allemaal zaken die u op geen enkel moment aangaf tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS. Verder is het opmerkelijk dat uw neef langs vaderskant voor u een eed gaat afleggen, terwijl u verklaarde dat net de familie langs vaderskant u zal aanpakken in verband met de nalatenschap van uw vader. Minstens even opmerkelijk is dat er in het document helemaal geen sprake is van de kern van de problemen, namelijk de twist over het transportbedrijf van uw vader (wat volgens u de oorzaak was van de problemen: niet alleen leidde het tot de dood van uw vader, ook uw leven zou in gevaar zijn omdat de familie van uw vader het transportbedrijf wil). Daar u stelde dat het document voor u werd opgemaakt, wat ook blijkt uit de passages in het document waarin aangehaald wordt dat uw leven in gevaar is en u daarom niet terug mag gaan naar Nigeria, is dit des te opmerkelijker. Een eed van uw neef kan bovendien bezwaarlijk als een objectieve bron worden beschouwd omwille van de nauwe familiale band. **Het document ondermijnt bijgevolg verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde asielmotieven.**

Verder legde u een kopie van een **medisch attest van Dr. M. S.**, arts in de gevangenis van Vorst, (dd.29/8/2018) neer. In het attest wordt melding gemaakt van littekens aan de buik en de kuit die – op basis van uw verklaringen – veroorzaakt werden door kogels in 2010. Volgens de arts zijn de littekens compatibel met uw verklaringen. Het medisch attest toont hoogstens dat u littekens hebt aan uw rechterkuit en buik, maar kan geen uitspraak doen over de oorzaak van de littekens, aangezien dit louter op basis van uw verklaringen geattesteerd werd. Aldus kan het medisch attest uw verklaringen geenszins ondersteunen.

Verder legde u een faxkopie van een **brief van psycholoog W. S.** van SASB (dd.24/1/2019) neer. In de brief die na het eerste persoonlijk onderhoud met het CGVS (dat nietig werd verklaard) werd opgesteld, haalt psycholoog W. S. aan dat u aan een posttraumatisch stress syndroom (verder PTSD) zou lijden, wat versterkt werd door de gebeurtenissen tijdens uw vlucht naar Europa. Er wordt verder aangehaald dat u last heeft van angst en depressie en 'gemakkelijk' de diagnoses 'ernstige depressie' en 'PTSD' gesteld kunnen worden. Opmerkelijk is dat dit document op 24 januari 2019, pas na uw eerste persoonlijk onderhoud met het CGVS, werd opgesteld. Hoewel begrip kan opgebracht worden voor eventuele psychologische problemen die u zou hebben, dient opgemerkt te worden dat dit attest, geen uitspraak kan doen over de eventuele oorzaak van de psychologische problemen, aangezien dit louter op basis van uw verklaringen geattesteerd werd. Ook voor het feit dat een opsluiting en isolatie in een gevangenis een ingrijpende gebeurtenis is die spanning en stress met zich meebrengt en het feit dat u uw zoon mist, kan begrip worden opgebracht. Nergens uit het psychologische rapport blijkt dat het voor u onmogelijk zou zijn uw problemen te beschrijven. Bovendien, blijkt uit de verklaringen die u aflegde in de vragenlijst van het CGVS (dd.14/1/2019) en de verklaring DVZ (dd.14/1/2019), dat u in staat bent om uw asielaanvraag op een duidelijke manier te structureren en de redenen voor uw asielaanvraag op een gedetailleerde manier uiteen te zetten. Zoals eerder aangehaald werd tijdens het persoonlijk onderhoud met het CGVS (dd.3/3/2020) rekening gehouden met dit door u neergelegde document (supra). Zelf gaf u voor aanvang van het persoonlijke onderhoud aan dat u zaken te zeggen had, maar het moeilijk is alles opnieuw te zeggen. U gaf aan dat u in therapie spreekt en men daar zegt dat u alles moet opschrijven. U herinnert zich niet alles. U gaf verder aan dat u geen medicatie nam voor het persoonlijke onderhoud (notities PO 2, p.7). Tijdens het persoonlijk onderhoud, gaf u aan niet meer te willen praten over de problemen die u kende, het moe te zijn en een privégesprek met uw advocaat te willen. Dit werd u toegestaan en u sprak gedurende een kwartier met uw advocaat. Uw advocaat gaf aan dat u de algemene situatie beu bent, u verder wil gaan, maar u vaak zal zeggen dat u het niet meer weet, u het niet meer wil vertellen en het eerste interview gebruikt moet worden. Tijdens het persoonlijke onderhoud werden u twee pauzes toegekend en na de pauze werd u door de dossierbehandelaar expliciet gevraagd of alles oké is tot nu toe. Uw advocate gaf daarop aan dat u het voorlopig toch goed deed, wat u bevestigde (notities PO 2, p.27). Op het einde van het persoonlijke onderhoud werd u gevraagd of u nog iets toe te voegen had, waarop u aangaf van niet. Er werd u gevraagd of u alle vragen goed verstond, wat u bevestigde (notities PO 2, p.39-40). Zoals hierboven aangehaald, gaf u tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS enkele malen aan het moe te zijn en bleek u – zonder de inspanningen van de dossierbehandelaar en uw advocate – niet steeds even gemotiveerd om te antwoorden, omdat u alles al eerder vertelde. U gaf ook aan dat u uw zoon reeds kwijt bent, u voor niets goed bent en niet meer wil bestaan en ook later herhaalde u dat het u niets meer kan schelen, u het belangrijkste in uw leven reeds kwijt bent en het u niet kan schelen dat ze alles nemen (verwijzend naar de eigendommen van uw vader), omdat u het moe bent (notities PO 2, p.25, p.36 en p.7). Het attest en de erin gemaakte vaststellingen betreffende uw psychologische gezondheidstoestand, zijn derhalve niet van aard de aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen.

Verder legde u een faxkopie van een **attest van sociaal assistente S. S.**, eveneens van SASB (dd.24/1/2019), neer. Uw assistente stelt dat u over uw problemen in 2006 in Nigeria sprak en moeilijkheden gehad zou hebben om over uw vervolging en die van uw vader te praten, u nog steeds moeilijkheden heeft over wat tijdens uw vlucht te Ghana gebeurde en u kwetsbaar en getraumatiseerd lijkt (waarbij naar de diagnose van uw collega verwezen wordt). Deze zaken werden hogerop reeds besproken en het attest van mevrouw S. S. brengt verder geen nieuwe elementen bij. Volledigheidshalve kan betreffende de beweerde problemen te Ghana opgemerkt te worden dat - toen de dossierbehandelaar u vroeg of u iets wou vertellen over de 'vele zaken' die gebeurden in Ghana (tijdens uw reis naar Europa), gaf u aan van niet. U gaf aan dat u er wel al eerder over sprak, maar toen u nogmaals expliciet gevraagd werd of u er vandaag niet over wil spreken, gaf u nogmaals aan van niet. De dossierbehandelaar gaf daarop aan uw wil om er niet over te spreken te respecteren, waarvoor u hem bedankte.

Belangrijk is dat u expliciet aangaf dat de zaken die in Ghana gebeurden niets te maken hebben met de problemen rond uw vader (notities PO 2, p.39).

Verder legde u een faxkopie van de **Belgische identiteitskaart van uw zus O. P. O.** neer. Het document toont hoogstens aan dat O. P. O de Belgische nationaliteit bezit en uw verder niet relevant voor uw asioldossier.

Verder legde u een faxkopie van een **medisch voorschrift van Dr. D. C. A. (dd.7/12/2018) en bijhorend rapport van een holter (dd.5/12/2018)** neer. Er wordt melding gemaakt van extrasystolen en een nieuwe echografie binnen 6 maanden. Toen u gevraagd werd of uw hartproblemen een invloed kunnen hebben op uw deelname aan de procedure - gaf u aan dat deze geen invloed hebben (zie vragenlijst bijzondere procedurele noden). Deze documenten zijn verder niet relevant voor uw asielsdossier.

U gaf aan dat u alles opschreef, omdat u zaken vergeet, en uw papieren en documenten van Nigeria nog in de andere gevangenis (van Vorst) zijn. Toen u gevraagd werd welke documenten dit betreft, gaf u vaag aan dat het bewijs is. Toen werd doorgevraagd, gaf u aan dat het over de zaken die gebeurde gaat en het ook documenten van de rechtbank betreft. Deze documenten heeft u in uw bezit sinds de vorige ontmoeting met het CGVS (24/1/2019) en u kreeg de documenten vorig jaar. U bezorgde de documenten nog niet aan het CGVS, omdat u niet dacht al in Lantin een convocatie te ontvangen. U zou het document van de rechtbank gekregen hebben van een advocaat te Nigeria, maar zijn naam kende u niet meer: 'Gawa of zoiets.' Naast het document van de rechtbank zou u ook nog een document van uw schotwonden hebben. Het zou een document van het ziekenhuis betreffen. De naam van het ziekenhuis te Nigeria weet u echter niet meer. Er werd u gevraagd om deze documenten zo spoedig mogelijk aan het CGVS te bezorgen (notities PO 2, p.3-5). Later stelde u dat u ook vroeg naar een bewijs van de moord van uw vader en u denkt dat u dit document ook heeft (notities PO 2, p.24). Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd u nogmaals gevraagd om zo spoedig mogelijk deze documenten aan het CGVS te bezorgen. Tot op heden liet u echter na deze documenten te bezorgen.

Voor wat de veiligheidssituatie in uw land van oorsprong, Nigeria, betreft kan het volgende worden opgemerkt.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Situation sécuritaire liée à Boko Haram' dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo (waar u geboren en getogen bent) te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermeldevaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

B. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Over de gegrondheid van het beroep

Verzoekschrift en stukken

2.1. Het enig middel wordt afgeleid uit de schending van

“- de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève;

- artikel 3 EVRM;

- artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980;

- het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten);

- de materiële motiveringsplicht;

- beoordelingsfout”.

Met betrekking tot verzoekers profiel argumenteert verzoeker inzake zijn mentale kwetsbaarheid.

Verzoeker verwijst naar een attest van zijn psycholoog W. Sbrugnera (stuk 4). Hieruit blijkt dat verzoeker lijdt aan een posttraumatische stress stoornis en een ernstige depressie.

Tijdens het persoonlijk onderhoud met verweerder werd verzoeker emotioneel wanneer bepaalde onderwerpen werden aangehaald. Verzoeker verwijst naar de notities van verzoekers raadvrouw van januari 2019 (stuk 6) en maart 2020 (stuk 9).

Verzoeker stelt:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het frappant is dat in de nota's van het persoonlijk onderhoud op geen enkel moment melding wordt gemaakt van de moeilijkheden die verzoeker ondervonden heeft gedurende het interview. Nergens wordt vernield dat verzoeker hilde, trilde, afwezig leek bij het aankaarten van bepaalde elementen van zijn asielrelaas. Alleen betreffende de evocatie van verzoekers moeders begraafplaats (laatste zin van verzoeker genoteerd door OP in NPA van 3 maart 2020) kunnen we lezen: “(emotioneel)”. (NPO 2, pg 40)

Nog frappanter is het dat verwerende partij in de bestreden beslissing voorhoudt dat:

“Nergens uit het psychologische rapport blijkt dat het voor u onmogelijk zou zijn uw problemen te beschrijven, (stuk 1 p. 8)

Deze vaststelling is manifest onwaar, daar verzoekers raadvrouw wel degelijk opmerkingen met betrekking tot de mentale toestand tijdens verzoekers gehoor overmaakte aan verwerende partij.”

Verzoeker argumenteert inzake (ontbrekende) vaststellingen in de gehoornotities en verzoekers concentratie- of herinneringsproblemen.

Verzoeker stelt dat eveneens veel te snel voorbijgegaan is aan de informatie met betrekking tot de littekens van verzoeker die blijken uit het medisch attest van dokter Straus (stuk 8). Dokter Straus stelt in een medisch certificaat van 29 augustus 2018 vast dat verzoeker twee oude littekens vertoont op de buik en op de rechterkuit, en dat deze littekens compatibel zijn met verzoekers verklaringen dat deze het gevolg zijn van twee kogelwonden opgelopen in 2010. Verzoeker argumenteert dienaangaande en verwijst naar rechtspraak van EHRM, RvV en richtlijnen van IARLJ.

Inzake de timing van zijn verzoek om internationale bescherming stelt verzoeker:

“Verzoekende partij is van mening dat verzoeker goede redenen heeft gegeven waarom hij heeft nagelaten eerder een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België.

Na aankomst in Europa was verzoekers blik in feite op België gericht, aangezien hij wist dat zijn familie hier verbleef.

Niettemin diende hij bij aankomst in Spanje reeds een verzoek om internationale bescherming in. Het feit dat hij meteen na aankomst in Europa een verzoek om internationale bescherming indiende, is een aanwijzing dat verzoeker de nood voelde van een dergelijke bescherming en wijst derhalve wel degelijk op het feit dat hij vervolging of ernstige schade vreesde. Verwerende partij stelt zelf vast dat “van iemand die zijn land ontvlucht uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat hij ook onmiddellijk na zijn binnenkomst in Europa (of België) een verzoek om internationale bescherming indient en de asielpprocedure opvolgt (stuk 1. pg 3). Verzoeker heeft inderdaad onmiddellijk na zijn binnenkomst in Europa een verzoek om internationale bescherming ingediend.

Het feit dat hij het resultaat van deze bescherming niet heeft afgewacht, is het gevolg van het feit dat hij begrijpelijkerwijze zijn familie wenste te bereiken, en van het feit dat hij een vrouw tegenkwam die zijn familie kende en in België woonde en derhalve voorstelde hem naar België te begeleiden. Deze omstandigheden vormen een begrijpelijke en afdoende uitleg voor het feit dat hij het resultaat van de asielpcedures in Spanje en Frankrijk niet afgewacht heeft.

Wat betreft het feit dat verzoeker na aankomst in België een aantal jaren gewacht heeft vooraleer hij een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, is zoals hij zelf verklaarde grotendeels het gevolg van het feit dat hij zich veilig voelde in aanwezigheid van zijn familie hier. Zijn zussen verblijven hier al lange tijd en hebben hier een stabiele leefomgeving, waarin verzoeker terecht kon. In deze stabiele omgeving voelde verzoeker zich in veiligheid, als gevolg waarvan hij de nood aan een "officiële" bescherming niet aanvoelde.

Het is pas recent, onder begeleiding en op advies van de vzw Sireas, die onder meer hulp biedt aan vluchtelingen en actief is binnen het gevangeniswezen, dat verzoeker het nut en de noodzaak van het indienen van een verzoek om internationale bescherming heeft ingezien, en hij de nodige stappen heeft ondernomen om een aanvraag in te dienen.

Bovenstaande elementen vormen volgens verzoekende partij een aannemelijke en afdoende uitleg voor het feit dat verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming weliswaar meteen bij aankomst in Europa, maar later niet onmiddellijk bij aankomst in België ingediend heeft."

Omtrent de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen, het politiek aspect van de vervolgingsvrees, benadrukt verzoeker dat hij zeker geen grote rol speelde binnen het politieke landschap. *"Met betrekking tot zijn politieke activiteiten wenst hij te specificeren dat hij niet zozeer met school stopte omdat hij een uitgesproken politieke interesse had of omdat hij per se politieke wilde worden, zoals hij dat misschien enigszins verwarrend vertelde tijdens het persoonlijk onderhoud. In feite is het zo dat hij altijd al voorbestemd was om in de voetsporen te treden van zijn vader, die in hoofdzaak businessman was (cf. NPO 1 p. 11: "U assisteerde hem. Met het busbedrijf of ook met de politiek?" Hij had niet enkel een busbedrijf, hij heeft vele zaken. Hij heeft ook verschillende hotels.). Het onderhouden van politieke contacten hoorde bij zijn vaders job als zakenman, zo verklaart verzoeker. Hij stopte zelf met school om zijn vader te ondersteunen bij diens activiteiten, om op die manier beetje bij beetje ingewijd te raken in diens business en al doende kennis op te doen van al wat nodig was om zijn vaders zaak later over te kunnen nemen. De ondersteuning die hij zijn vader bood was eerder 'functioneel': hij was chauffeur en bracht zijn vader naar zijn afspraken, en fungeerde daarnaast soms ook als 'secretaris'. Hij wenst te verduidelijken dat het evenwel niet zo was dat hij zelf enorm politiek geëngageerd en geïnspireerd was: zijn politiek engagement was eerder beperkt (voornamelijk tot het assisteren van zijn vader) en zijn interesse was eerder 'functioneel', m.n. met oog op het uitbouwen van een netwerk en contacten in functie van de business van zijn vader. Een echte interesse in de details van het politieke landschap is er in hoofdte van verzoeker nooit geweest. Deze verduidelijkingen bieden een aannemelijke verklaring voor het feit dat hij niet op de hoogte is van de details van (de evolutie van) de Nigeriaanse politiek.*

Verzoeker heeft in 2007 zijn studies stopgezet om zijn vader te helpen bij diens activiteiten. Hieruit volgt dat verzoeker helemaal niet zo lang betrokken is geweest bij de zakelijke en politieke activiteiten van zijn vader, wat een bijkomende verklaring biedt voor het feit dat zijn kennis over de Nigeriaanse politiek enigszins beperkt is. [...]

Ook de ontwikkelingen van verzoekers eigen partij, waarvan verwerende partij verzoeker verwijt niet op de hoogte te zijn, vonden hoofdzakelijk na 2010 plaats. Verzoeker heeft uitdrukkelijk verklaard dat hij na de gebeurtenissen van 2010 geen aandacht meer had voor de Nigeriaanse politiek, hetgeen perfect aannemelijk is. Ook zijn gebrek aan kennis hierover kan hem derhalve niet verweten worden, en is in elk geval niet van dien aard dat het de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas op de helling zet."

Verzoeker argumenteert dat zijn verklaringen met betrekking tot de concrete daden van vervolging waarvan hij het slachtoffer geweest is (m.n. de overval bij hem thuis, waarbij zijn vader gedood werd en de schietpartij bij de rechtbank) zeer gedetailleerd, coherent en doorleefd zijn. Hij voert aan dat deze verklaringen, behoudens temporele vergissingen, geloofwaardig zijn.

Verzoeker stelt: *"Verwerende partij komt niet verder dan een aantal "bedenkingen" en "opmerkelijkheden", waarop verzoekende partij het volgende zou willen bemerken:*

- Het zou opmerkelijk zijn dat verzoekers zussen, die bij de overval in februari 2010 verkracht werden, geen verzoek om internationale bescherming indiende in België.

Verzoeker verklaart dat zij op een andere manier een verblijfsstatuut in België kregen, daarbij geholpen door hun voordien reeds in België verblijvende zussen.

- Het is gezien de omstandigheden normaal dat verzoeker niet op de hoogte is van het feit dat zijn zussen klacht indienden of dat ze al dan niet problemen kenden na de aanval, daar hij zelf drie weken in coma lag en zijn zussen in die periode het land ontvluchtten. Hij heeft na die overval dus geen direct contact meer gehad met hen.

- Verzoekende partij ziet niet in waarom het opmerkelijk zou zijn dat verzoeker niet weet of de verdachten van de schietpartij aan de rechtbank werden gearresteerd, daar zijn volle focus daarna gericht was op het ontvluchten van Nigeria. Zijn vrees was overigens ruimer dan enkel die concrete

uitvoerders van de aanval, waardoor de vraag of zij opgepakt zouden zijn niet doorslaggevend was voor het bestaan van zijn vrees voor vervolging.

- Verzoekende partij ziet ook niet waarom het opmerkelijk zou zijn dat verzoeker de naam van de vijf gearresteerde aanvallers niet zou kennen.

- Dat verzoeker niet wenst te achterhalen wat het laatste nieuws is rond de zaak rond zijn vader, is een begrijpelijke keuze gezien het feit dat hij zich hier in België in veiligheid voelt en tracht deze traumatische gebeurtenissen achter zich te laten.

- Verzoekers vader had verschillende hotels in Lagos, waardoor het zeer onwaarschijnlijk was dat zijn vervolgers hem in een van deze hotels zouden kunnen opsporen.

De bedenkingen van verwerende partij zijn louter subjectief en kennen aannemelijke verklaringen, en kunnen dan ook geen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas."

Verzoeker stelt inzake het familiaal aspect van de vervolgingsvrees:

"Wat betreft verzoekers vrees ten aanzien van zijn familie omwille van de erfenis van zijn vader, blijkt zowel uit de gehoornotities als uit de bestreden beslissing dat veel te snel en onzorgvuldig tewerk gegaan werd bij de beoordeling van dit aspect van verzoekers relaas.

In de bestreden beslissing worden verzoekers verklaringen over dit landconflict banaliserend weergegeven. Door verzoekers letterlijke antwoorden achtereenvolgens weer te geven tracht verwerende partij verzoekers relaas af te doen als ongeloofwaardig want "ontwijkend" en "vaag". Hoewel verzoeker misschien niet steeds direct op de vraag antwoordde, heeft hij wel degelijk een aantal elementen aangereikt waarvan nadere bevraging aangewezen zou zijn.

Op heeft over de familieproblemen "vragen" gesteld die waren alleen zijn subjectief advies over de familieproblemen en de manier dat hij misschien zou het oplossen en die waren ver van adequate rekening houdend met de persoonlijke situatie van verzoeker en de maatschappelijke realiteit van voodoo in Nigeria: "Ca fait 9 ans que vous n 'y êtes plus, pq vous ne laissez pas les frères avoir les propriété? " (stuk 9 pg 10) heeft OP zonder pardon gezegd aan verzoeker in een manier die duidelijk miniseert zijn vrees op het eind van onderhoud. Verder: "ça n 'a pas l 'ansi problématique "

Ook dit getuigt van weinig zorgvuldigheid.

Verzoeker stelde ook in zijn eerste onderhoud dat hij vanuit Ghana de rekening van zijn vader liet blokkeren omdat hij merkte dat er onder meer door zijn familieleden geld werd afgehaald.

Ook hier werd verder niet naar gevraagd.

Verzoeker verklaarde in eerste onderhoud dat hij er wel degelijk ooit aan gedacht heeft om de eigendommen op te geven, daar ze hem niet kunnen schelen en hij toch hier in Europa wenst te blijven.

Dat zou het probleem niet oplossen zoals gezegd door advocate "Het is ook met het irrationele gelinkt: voodoo. Zelfs als hij het zou opgeven, is er nog een vrees tov zijn familie die hem omwille van irrationele zaken nog als bedreiging zien. " (NPO 2 pg 40)".

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken:

"3. E-mail d.d. 4 december 2018 waarin verzoekers raadsvrouw het CGVS verzoekt haar op de hoogte te stellen van verzoekers oproeping voor het persoonlijk onderhoud

4. Psychologisch attest van verzoekers psycholoog W. Sbrugnera d.d. 24 januari 2019

5. Rapport Holter CHU St Pierre d.d. 5.12.2018

6. Notities genomen door verzoekers raadsvrouw tijdens het persoonlijk onderhoud d.d. 24/01/19

7. E-mail van verzoekers raadsvrouw d.d. 28/01/19 met haar opmerkingen over het persoonlijk onderhoud

8. Medisch attest d.d. 29 augustus 2018 van dokter M. STRAUS met betrekking tot de littekens als gevolg van kogelwonden die verzoeker vertoont

9. Notities genomen door verzoekers raadsvrouw tijdens het persoonlijk onderhoud d.d. 03/03/20".

Beoordeling

3.1. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.3. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM.

Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.4.1. Verzoeker voert aan dat verweerder geen rekening hield met zijn psychologische kwetsbaarheid. Verzoeker betoogt hieromtrent als volgt:

"Verzoekers reactie tijdens het persoonlijk onderhoud indachtig en in aanwezigheid van een dermate uitgebreid psychologisch rapport als dat van mijnheer Sbrugnera, kan niet getwijfeld worden aan het feit dat verzoeker te lijden heeft onder een ernstige depressie en aan een posttraumatische stressstoornis en aan het feit dat deze aandoeningen ongetwijfeld een impact hebben op de manier waarop hij de traumatische gebeurtenissen in kwestie beleefd heeft, de manier waarop en de mate van detail waarin hij zich deze gebeurtenissen herinnert en zijn capaciteiten om hierover op een gedetailleerde en coherente manier te vertellen.

Desondanks blijkt op geen enkele manier dat hiermee rekening werd gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing.

Gedurende het onderhoud waren wel een normaal gedrag genomen door agent van CGVS betreffende de gevoeligheid van verzoeker maar niks die zou speciaal zijn, alleen maar gezond verstand en nodige humaniteit.

Hoewel verzoeker weliswaar aangaf dat hij veel moeite heeft om over deze gebeurtenissen te praten, dient te worden vastgesteld dat aan het hele verhaal amper aandacht werd besteed tijdens het persoonlijk onderhoud. (Behalve de gebeurtenissen in Ghana waarover verzoeker wenste niet meer te praten en heeft kunnen zeggen dat het zou geen link hebben met de gebeurtenissen in Nigeria).

Bestreden beslissing neemt argument van het vermoeiend van verzoeker om zijn problemen te verminderen. "U gaf ook aan dat u uw zoon reed kwijt bent, u voor niets goed bent en niet meer wil bestaan en ook later herhaalde u dat het u niets meer kan schelen, u het belangrijkste in uw leven reeds kwijt bent en het u niet kan schelen dat ze alles nemen ". (Stuk 1 pg 8)

Zeker kan deze zinnen in geen manier de problemen van Mijnheer verminderen. De vrees is noch actueel. Op tragische wijs is verzoeker te depressief en zonder hoop om de "motivatie" te hebben voor een ander onderhoud.

Verwerende partij stelt vast dat er geen elementen zouden zijn die erop zouden wijzen dat verzoeker concentratie- of herinneringsproblemen zou hebben. Deze vaststelling kan in het licht van bovenstaande argumenten niet gevolgd worden."

3.4.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker een procedurele nood heeft ingevolge een PTSS en depressie en dat verweerder hiermee terdege rekening hield. Ingevolge verzoekers psychologische kwetsbaarheid werd het gehoor in maart 2020 op gepaste wijze gevoerd: verzoeker werd onder meer duidelijk ingelicht over de reden van het tweede gehoor, de mogelijkheid om het gehoor te onderbreken om vragen te stellen, gevraagd naar de mogelijke invloed van al dan niet ingenomen medicatie, de mogelijkheid om bijkomende pauzes te vragen tijdens het gehoor en hij kreeg de mogelijkheid voor een privégesprek met zijn advocaat.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift hoofdzakelijk naar notities van zijn advocaat tijdens het gehoor in januari 2019 (stuk 6).

Bovenop de vaststelling dat de notities van een advocaat niet noodzakelijk de correcte feitelijke weergave vormen van de verklaringen van diens cliënt omwille van de rol van de advocaat bij de verdediging van de cliënt, blijkt te dezen ook dat de verklaringen van verzoeker tijdens het gehoor van januari 2019 niet in aanmerking werden genomen bij de motivering van de bestreden beslissing. De bestreden beslissing is gebaseerd op het gehoor van maart 2020 dat werd afgenomen in de gevangenis

van Lantin en waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen als "PO 2" ('persoonlijk onderhoud 2').

Verzoeker omschrijft evenmin enig element of feit dat hij niet ter kennis zou hebben kunnen brengen ingevolge zijn psychische situatie. Dit klemde des te meer aangezien in het verzoekschrift, in het onderdeel omtrent het feitenrelaas, verzoekers vermeend wedervaren in Ghana wordt beschreven terwijl uit het gehoor van maart 2020 blijkt dat verzoeker de ambtenaar van verweerder dankte om niet te spreken over de gebeurtenissen in Ghana (gehoor CGVS maart 2020, p. 39).

3.5. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Verzoeker verklaart dat hij dergelijk verzoek heeft ingediend in Spanje en Frankrijk maar hij heeft de beslissing niet afgewacht omdat hij in België wou verblijven ingevolge zijn familie in België. De vaststelling dat verzoeker de voorkeur gaf aan een verblijf bij zijn familie in België in plaats van het resultaat van zijn verzoek om internationale bescherming af te wachten, is een aanduiding dat hij internationale bescherming niet noodzakelijk achtte.

Dit geldt des te meer omdat verzoeker volgens zijn verklaringen in 2013 in België aankwam en slechts in september 2018 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. Daarenboven blijkt dat verzoeker sinds juni 2016 werd opgesloten in de gevangenis en in maart 2017 werd veroordeeld door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel.

Dat verzoeker vijf (!) jaar talmdes alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde. Verzoekers verklaring dat hij zich veilig voelde binnen de stabiele omgeving van zijn zussen kan, mede gelet op het ontbreken van een verblijfstatus in zijn hoofde, niet aangenomen worden als goede reden voor het laatijdig verzoek.

Het voorstaande vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

3.6.1. Verzoeker verklaart dat hij daden van vervolging heeft ondergaan die bestaan uit (i) een overval bij hem thuis in februari 2010 waarbij zijn vader werd gedood en verzoeker werd neergeschoten; (ii) het andermaal neerschieten, vermoedelijk in september 2010, van verzoeker (en zijn advocaat) voor de rechtbank waar de moord op zijn vader werd behandeld.

Verder verklaart verzoeker een vervolgingsvrees te hebben ten aanzien van zijn familie omwille van de erfenis van zijn vader.

3.6.2. Artikel 48/3, §3 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"Er moet een verband zijn tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden."

Artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"§ 1. Vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:

a) de Staat;

b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;

c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

§ 2. Bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 kan alleen geboden worden door:

a) de Staat, of

b) partijen of organisaties met inbegrip van internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, mits zij bereid en in staat zijn bescherming te bieden overeenkomstig het tweede lid.

Bescherming, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, moet doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt in het algemeen geboden wanneer de bedoelde actoren omschreven in het eerste lid redelijke

maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.”

De Raad benadrukt dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

3.6.3. Uit verzoekers relaas kan niet afgeleid worden dat hij geen beroep kan doen op de bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten omwille van een grond van vervolging tegen de daden van vervolging die uitgaan van niet-overheidsactoren, *in casu* de politieke/economische concurrenten van zijn vader en zijn familie.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat de Nigeriaanse autoriteiten verzoeker als volgt bijstonden en aldus bescherming verleenden:

- in 2009, wanneer de vader van verzoeker werd beschoten en verzoeker samen met zijn vader, onder escorte van de politie, naar huis ging (gehoor maart 2020, p. 25-26);
- in februari 2010 werd verzoekers vader thuis doodgeschoten en er werd daadwerkelijk onderzoek gevoerd door de politie (gehoor maart 2020, p. 29) ingevolge dewelke verdachten werden opgepakt en verzoeker getuigde op de rechtbank (High Court); de vaststelling dat de moord op verzoekers vader in de rechtbank werd behandeld, toont de bescherming aan door de Nigeriaanse overheid.

Het feit dat verzoeker geen aangifte deed bij de politie dat hij werd neergeschoten bij de rechtbank maar integendeel wegvluchtte na de behandeling voor zijn been (gehoor maart 2020, p. 35), toont niet aan dat hij zich niet (meer) kan beroepen op de bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten.

Verzoeker voert evenmin *in concreto* enig middel of element aan waaruit zou kunnen blijken dat hij zich omwille van een grond van vervolging (zie artikel 48/3, § 4) niet kan beroepen op de bescherming van de overheid tegen daden van vervolging door de niet-overheidsactoren.

3.6.4. De problematiek van verzoekers erfenis ingevolge familiale problemen heeft geen *nexus* met de gronden van vervolging zoals omschreven in artikel 48/3, § 4 van de Vreemdelingenwet. Daarenboven toont verzoeker op generlei wijze concreet aan dat hij zich ingevolge deze erfeniskwestie niet nuttig kan beroepen op de bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten. De verwijzing naar ‘voodoo’ door de familie van verzoeker is niet dienstig aangezien dit behoort tot het domein van het bijgeloof.

3.7. Verzoeker verwijst naar het medisch attest van dokter Straus waaruit zou blijken dat de littekens van verzoeker *“een zeer sterke aanwijzing vormen dat dat [verzoeker] in het verleden kogelwonden heeft opgelopen, en dat hij derhalve het slachtoffer is geweest van ernstige wanbehandelingen”*.

In de mate dat verzoekers littekens een aanwijzing zouden zijn voor kogelwonden, doet dit attest geen afbreuk aan het voorstaande waaruit blijkt dat verzoeker bescherming kreeg van de Nigeriaanse autoriteiten, minstens kon hij er beroep op doen.

3.8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.9. Verzoeker voert geen specifiek element aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus en beroept zich aldus op hetzelfde relaas als het vluchtelingenrelaas. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

W. MULS